

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 9. Mt. XIX.

Kovo-March 4, 1939

Latvian
Assembly
1939

II GAVĒNIOS SEKMADIENIS

EVANGELIJA

Mat. 17, 1—9

ANUO metu Jēzus pasiēmē su savim Pet-
rā, Jokūbā ir jo broļi Jonā ir uzsivedē
juos nuošaliai ant aukšto kalno. Tenai
jis atsimainē jū akivaizdoje: jo veidas žibē-
jo, kaip saulē, jo gi drabužiai pasidarē balti
kaip sniegas. Ir štai, jiems pasirodē Mozē
ir Elijas, kuriuodu kalbējosi su juomi. At-
siliepdamas Petras tarē Jēzui: Viešpatie,
mums čia gera būti; jei nori, padarykime
čia tris padangtes, vienā tau, vienā Mozei
ir vienā Elijui. Dar jam tebekalbant, štai,
šviesus debesis apsiautē juos, ir štai, balsas
iš debesies sakē: Šitas mano mylimasai Sū-
nus, kuriame aš turiu sau daug pasimėgimo;
jo klausykite. Tai išgirdē mokytiniai parpuo-
lē ant savo veido ir labai bijojo. Bet Jēzus
priėjo, jū prisilietē ir jiems tarē: Kelkitės
ir nebijokite. Pakėlē savo akis, jie nieko dau-
giau nebematē, kaip tik vienā Jēzū.

Nueinant jiems nuo kalno, Jēzus davē

LEKCIJA

1 Tessal. 4, 1—7.

BROLIAI, mes prašome juos ir maldau-
jame Viešpatyje Jēzuje taip elgtis, kaip
išmokote iš mūsų, kaip jums reikia elg-
tis ir patikti Dievui, kad darytumėte dau-
giau pažangos. Nes jūs žinote, kokius įsaky-
mus aš jums daviau Viešpaties Jėzaus var-
du. Nes ta yra Dievo valia, kad jūs būtumė-
te šventi, kad susilaikytumėte nuo paleistu-
vystės, kad kiekvienas mokėtų laikyti savo
indą šventume ir pagarboje, nepasiduoda-
mas gašliam geiduliui, kaip pagonys, kurie
nepažįsta Dievo, ir kad nė vienas neskriaus-
tų ir neapgauđinėtų savo brolio reikale; nes
Viešpats yra visų tų dalykų keršytojas, taip
kaip mes jau sakėme ir liūdijome. Nes Die-
vas nepašaukė mūsų į susitepimą, bet į šve-
ntumą Jēzuje Kristuje mūsų Viešpatyje.

jiems įsakymą tardamas: Niekam nesakyki-
te apie tą regėjimą, kolei žmogaus Sūnus ne-
atsikels iš numirusių.

Ar Man Nestoti Į Vienuolyną?

(Tęsinys)

2. Proto kova

Kas blogiausia šiame dalyke: mes patys
teikiame pavojingų ginklų gundytojui, klau-
sydamies jū priekaištų ir įsivaizduodami vi-
sokių sunkenybių, kurios gal niekadoms mūsų
nepalies. Pamirštame, kad Dievas kartu su
pašaukimu mums duoda ir ypatingą pašau-
kimo malonę, kurios padedami visa galime,
kaip sako Apaštalas.

a) “Daug kas vėl išstoja iš vienuolyno”.

Į šį priekaištą atsako šv. Jeronimas: “Vie-
toj to, kad mes būkštautume bežiūrėdami į
tuos ne tiek jau gausius vienuolius, kurie ne-
ištesėjo savo pašaukime, mes turėtume at-
siminti didelį skaičių tų, kurie pasiliko iš-
tikimi savo pareigoms ir kurie rado vienuo-

liškame luome ramybę, laimę ir išganymą”.
Be to, naujokynas tam kaip tik yra, kad
mes save išbandytume, ar tikrai esame pa-
šaukti ir ar mes tinkami tokiam gyvenimui.
Dėl to ir niekam nedaro gėdos apleisti nau-
jokyną arba iš jo būti paleistam dėl to, kad
paaiškėjo, jog nebuvo tikro pašaukimo. Pra-
nciškonai kelis kartus atsiskakė prumti šv.
Juozapą Kopertino. Vėliau jis įstojo pas ka-
pucinus, bet ir čia po aštuonių bandymo
mėnesių buvo paleistas, kadangi vyresnie-
siems rodėsi, jog jis neturįs pašaukimo. Pa-
galiau jį priėmē iš pasigailėjimo konventua-
lai, kurių vienuolyne Juozapas pasiliko iki
savo šventos mirties.

b) “Mano sveikata to neišlaikys”.

Jeį Dievas neduoda reikalingų jėgų nau-
jokyno reikalavimams atlikti, tai yra aiškus

ženklas, kad Dievo Apvaizda kitaip nusprendė. Taip, pav., šv. Benediktas Juozapas Labre negalėjo pasilikti nei cistersų, nei kartūzų vienuolyne. Dvejus metus jis veltui prašėsi priimamas į trapistų vienuoliją. Galų gale suprato, kad Dievas jam paskyręs kitą pašaukimą, būtent, kad pasaulyje gyvendamas, kuo nuolankiausiai sektų savo nuolankaus, kenčiančio Mokytojo pavyzdžiu.

Iš kitos pusės prityrimas parodė nesuskaitomą daugybę kartų, jog tvarkingas, taisyklingas vienuolių gyvenimas silpnos sveikatos žmonėms gali būti labai sveikas. Už tą kilnią širdį ir pasitikėjimą Dievas dažnai atsilypina tam žmogui, kuris yra pasiryžęs Jam tarnauti, nors būtų ir ligotas ar silpnas. T. Surin S. J. patarė savo 57 metų motinai tapti karmelitiete. Lig šiol ji buvo buvusi tokia silpna, jog jai nuolat reikėjo keturių slaugytojų pagalbos, o vienuolyne per 15 metų nė vieną kartą nebuvo vienuolyno ligonių kambaryje, nors visą laiką dalyvavo visuose vienuolijos įsakytuose aštrumuose. Šv. Bernardas ištikimai tarnavo Dievui vienuolyne per 63 m., niekad nepašleisdamas savo atgailos lavybų, pasninko ar darbų, nors nuo pat įstojimo į vienuolyną buvo labai silpnos sveikatos ir dažnai spiaudydavo krauju.

c) "Tai draskytų mano tėveliams širdį".

Šv. Alfonsas Liguori sakėsi niekada savo gyvenime nepatyręs tokio kartaus dalyko, kaip tuomet, kai pranešęs tėvui pasiryžimą apleisti pasaulį. "Mielas tėveli, aš matau, kad tu kentė dėl manęs. Tačiau turiu tau pareikšti, kad aš jau nebepriklausau šiam pasauliui. Dievas pasišaukė mane, ir aš esu pasiryžęs sekti paskui Jį". Tris valandas tėvas laikė jį apkabinęs, verkdamas ir vis iš naujo kartodamas: "Sūneli tu mano, neapleisk manęs! O mano sūneli, mano sūneli! Aš neužsitarnavau šitokio tavo pasielgimo". Kad Alfonsas būtų paklauses šio graudingo raudojimo, Bažnyčia būtų netekusi vieno iš didžiausių šventųjų. Bet, ačiū Dievui, jis atsiminė Tą, kurs save galėjo vadinti visų žmonių maloningiausiuoju ir meilingiausiuoju, o vis dėlto pasakė apie save: "Nemanykite, kad aš atėjęs nešti ramybės. Ne ramybės atėjau nešti, bet kalavijo. Aš atėjau atskirti sūnaus nuo tėvo ir dukters nuo mo-

tinės... Kas tėvą ar motiną myli labiau už mane, tas nėra manęs vertas".

Tur būt, nė vienas protingai galvojęs tėvas neišgeis drausti sūnui daryti vedybas, jei tai atneša sūnui džiaugsmą ir laimę, nors jam, tėveliui, tai gal ir reiškia sunkią auką, skaudų atsižadėjimą. O kodėl trukdyti šias šventas su Dievu jungtuves, daromas dėl dangaus karalystės ir žadančias jau čia žemėje daug didesnę ir tikresnę laimę? Šv. Ambrozijus pastebi: "Ar tai teisinga, kad mergaitė turi mažiau laisvės išsirinkti Dievą sužieduotiniu, negu tada, kai ji turi save atiduoti žemiškam sužieduotiniui?"

d) "Pasaulyje būdamas galėsiu daugiau gero padaryti".

Tai gali atsitikti tik labai retais atvejais ir tokiose aplinkybėse, kurios ne greit pasitaikys. Paprastai toks pasakymas parodo, kad vienuoliško luomo garbingumas, nuopelnas ir nauda ir katalikų tarpe ne visados tinkamai vertinamas, nors Bažnyčios teisių knyga sako, kad "vienuoliškas luomas... visų turi būti gerbiamas". Ir tikrai, argi šv. Pranciškus, šv. Dominikas ir šv. Ignacas, pasaulyje pasilikę, daugiau būtų pasidaravę Dievo garbei ir žmonijos naudai? Ar pasaulis taip būtų pamilęs danguje daug sostų neužimtų, jei šv. Teresė būtų atmetusi suteiktą jai malonės kvietimą?

e) "Ir pasaulyje turi būti gerų katalikų".

Tai tiesa, tik klausimas yra, ar Dievas nori, kad tu ten būtumei? Jeigu Jis to norėtų, tai kam Jis tave čia kviečia apleisti pasaulį? Šiaip ar taip, mes turime pripažinti: Dievas pats geriausiai žino, kuris luomas yra tinkamiausias Jo garbei ir mano sielos naudai, o aš, pažinęs Dievo valią šiaime dalyke, turėčiau klusniai sekti Jo balsu.

T. Olivaintas, miręs 1871 m. kankinio mirtimi, vieną kartą kalbėjosi su jaunu vyru, kuris, nors tikrai pašauktas, nenorėjo stoti į vienuolyną:

— Mano tėveliai turi su manimi didelių planus

— O Dievas? Ko Jis nori iš tavęs?

— Toje vietoje, kuri man pasiūlyta, gerbs mane visas pasaulis

— O Dievas?

— Mano linkimai stumia mane į tą pusę!

— O Dievas?

— Aš, be abejo, ir pasaulyje galėsiu išganyti savo sielą.

— Bet, ar Dievas nori, kad tu ją jame išganytumei?

Jei tavo pašaukimas yra tikras, negali būti, kad daugiau darytumei gero, priešindamasis malonės šaukimui, negu kad galėsi daryti, dėl Kristaus palikęs pasaulį. Juk “kas lieka manyje, ir aš jame, tas neša daug vaisiaus”. Berods, ir pasaulyje galima daug gero daryti, bet vienuolyne daug daugiau, nes čia gyvenama vien tik Kristui ir glaudžiai susijungus su tikroju vynmedžiu.

f) “Gal nebūsiu laimingas vienuolyne?”

Argi pasaulis yra toks stebuklingai gražus rojus, kuriame auga tik meilė, laimė ir ramybė, ir kur nėra jokios kančios? Sv. Ignacas sakė: “Visuose pasaulio žieduose nė-

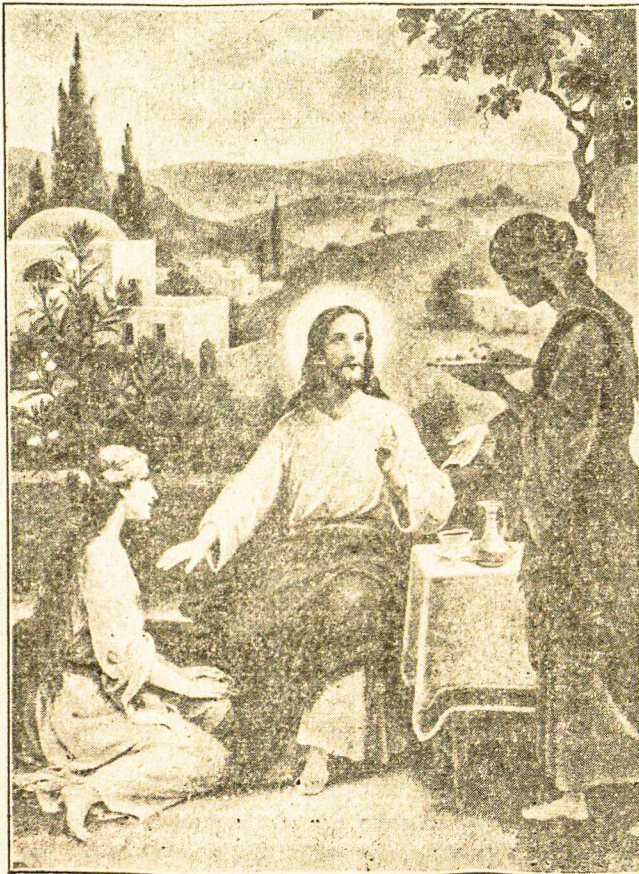
ra tiek saldybės, kiek Jėzaus Kristaus uksese ir tulžyje”. Ir, pagaliau, kasgi stoja į vienuolyną tam, kad rastų laimės šiame gyvenime?

g) “Palūkėk tiktai! Palūkėk! Kam taip skubėti?”

Išganytojas sakė vienam jaunuoliui, kuris, prieš sekdamas paskui Kristų, dar norėjo palaidoti savo tėvelį: “Mirusieji tegu laidoja mirusiuosius. Tu eik ir sek paskui mane!”

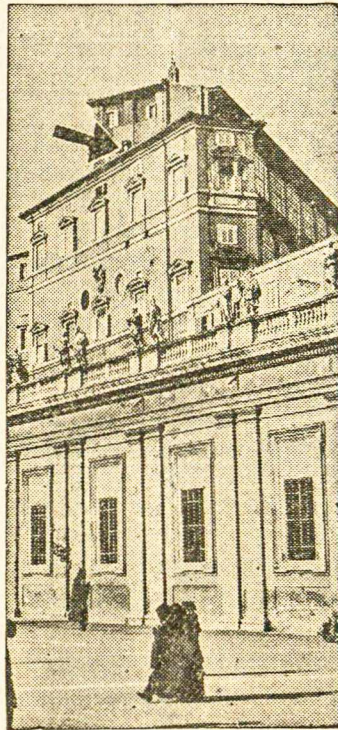
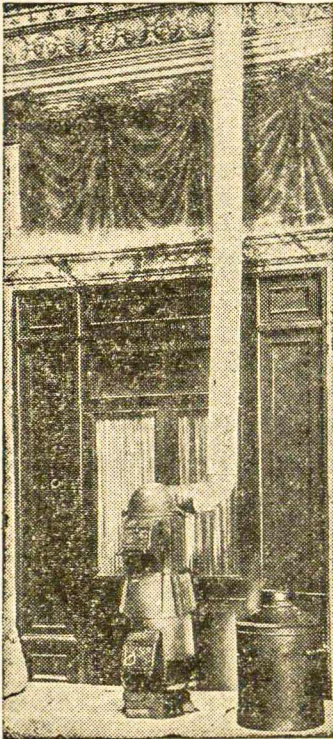
“Bet esi dar jaunas, palūkėk nors truputį”. Ar man laukti, kol pasaulio maro kvapas sunaikins skaistumo leliją, kurią Dievas taip myli? Argi galima Dievui siūlyti tik liekanas, nuosėdas, o gyvenimo žiedą atiduoti klastingam pasauliui? Ne, visas mano gyvenimas Jam, o ypač gyvenimo žiedas — mano jaunystė.

(Daugiau bus)

“Morta, Morta! rūpiniesi ir esi merami dėlei daugelio dalykų; reikalinga gi tik vienas. Marija išsirinko geriausią daly, kuri nebus iš jos atimta.”
(šv. Luko 10, 38—42).

POPIEŽIUS

Kuomet kardinolai suvažiuoja į Vatikano miestą rinkti naują Šv. Tėvą Popiežių, visų žmonių dėmesys būna nukreiptas į kaminą (pažymėtą striele) virš Sistine koplyčios. Renkant naują Popiežių, jei balsavime nebūna didžiūmos balsų, baliotai deginami su šlapiais šiaudais ir tokiu būdu pro kaminą išeina tamsūs dūmai. Gi kuomet gaunama balsų didžiūma ir Popiežius esti išrinktas, balsavimo baliotai deginami be šiaudų. Išėję pro kaminą balti dūmai visiems praneša, kad naujas Popiežius jau išrinktas. Dešinėj parodoma pečiukas, kuriame deginami balsavimo baliotai. (Acme photo)

Iš visų pasaulio kraštų suvažiuo į Romą Bažnyčios kunigaikščiai - kardinolai rinkti naują popiežių. Kardinolų konkliava prasidės vasario 28 d.

Kol sulauksime žinių apie naujo popiežiaus išrinkimą ir kol sulauksime žinių iš išrinktojo popiežiaus gyvenimo, pasiskaitykime apie tai ką popiežius yra, ką jis reiškia R. Katalikų Bažnyčiai ir ką jis reiškia pasauliui. Kun. J. Stankevičius Lietuvos laikrašty "Draugijoj" taip rašo:

Popiežius yra visų katalikų tėvas ir vadas.

Jis yra regima Bažnyčios galva, Kristaus pavaduotojas šioje žemėje. Jis turi teisę viso pasaulio katalikus valdyti, tvarkyti ir pamokyti.

Yra vienas Dievas, vienas Kristus, viena Bažnyčia ir vienas tos Bažnyčios valdytojas. Kur Petras, ten tikroji Bažnyčia. Kur Bažnyčia, ten nėra mirties, bet yra amžinas gyvenimas.

Keista išrodo viena tiesa, bet gyvenimo faktais įrodyti tiesa: kas nepripažįsta popiežiaus autoriteto ir prieš jį nusistato, atkrin-

ta ir nuo pačios Krikščionybės. Nelogiškas išrodo tas reiškinys, bet gyvenime taip yra. Kai tik kai kurie žmonės pradeda negerbti popiežijos, pamažu sumenkėja krikščioniškuose įsitikinimuose ir labai dažnai visai nutraukia ryšius su Krikščionybe.

Jeigu reiktų į vieną knygą surašyti visus tuos nuopelnus, kuriuos popiežija yra padariusi žmonijos gerovei, kultūrai, civilizacijai, turėtume prirašyti didžiausius toms. Pastaraisiais laikais pradėjo atsirasti duobkasių, pradėjusių ieškoti dulkių po apaštalių sosto kojomis. Tomis dulėmis jie stengiasi apiberti visą apaštalių sostą, ar tai praeity, ar dabarty. Bet šitaip elgtis gali tik žmonės labai menko išsilavinimo arba turį tam tikrų pašalinių minčių. Nuoširdiems katalikams ir tiesą mylintiems žmonėms popiežija buvo ir liks žmonijos kultūrintoja ir tikrosios tiesos skelbėja, kilnios doros mokytoja.

Kuri kita institucija gali pasididžiuoti tokiais dideliais kultūriniais laimėjimais, kaip popiežija?

Jei nebūtų buvę popiežijos, Europa būtų likusi despotų sumankintas kraštas; Europa būtų pasidariusi mongolų nudegintos dykumos.

Jei nebūtų buvę popiežių, vargu šiandien pasauly ir pati Krikščionybė dar egzistuotų.

Napoleonas kartą vienam savo giminaičiui pasakė: "Ar ne tiesa, Bažnyčia gali apsieiti ir be popiežiaus?" Giminaitis jam atsakė: "Tiesa. Lygiai taip pat, kaip armija be Napoleono".

1849 metais Montalenbertas Prancūzijos seime atstovams pasakė: "Pagalvokite, tarp Šventojo Sosto ir jūsų ar ir tarp kiekvieno kito, kas kovoja prieš Šventąjį Sostą, yra didelis jėgų nelygumas. Tas jėgų nelygumas kalba ne prieš Šventąjį Sostą, bet prieš jus. Jūs turite 500,000 kariuomenės, turite karo laivų, patrankų ir visokių šaltinių materialinėms priemonėms pasigaminti. Gerai. Popiežius viso to neturi, bet jis turi kai ką, ko jūs neturite: moralinę jėgą; jis turi valdžią sąžinėse ir valdžiose, o jūs tos valdžios neturite. Ta popiežiaus moralinė jėga yra nemirtinga".

1924 metais Londone buvo taikos kongresas. Susirinkime vienas nekatalikas sušuko: "Paminėkite man žmogų, kuris tiek būtų pa-

sidarbavęs taikos labui, kiek tai padarė popiežius!"

Romos katakombose atrasta viena lempelė su parašu: "Petras nemiršta". Tai vienintelė institucija, turinti nemirtingumą šioje žemėje.

Naujų 1919 metų dieną bolševikai užėmė Vilnių. Per Velykas tais pačiais metais lenkai išvarė rusus iš mūsų sostinės ir patys įsistiprino joje. Vilniaus vyskupas Jurgis Matulevičius, MIC., nepatiko lenkams, ir jie nuolat jį skųsdavo vizitatoriui Ratti. Gana gausi lenkų spauda pasirodė "drausminga": ji nuolat rašė nebūtų daiktų ant Vilniaus vyskupo, kad tik vizitatorius jį pašalintų. Kaip kitais atvejais, taip ir šituo, vizitatorius pasirūpino savo akimis pamatyti, kas per vienas yra tas, anot lenkų spaudos, bausis Matulevičius.

Vilniaus vyskupas nuvažiuodavo į Varšuvą pas nuncių ir nuncijus 1919 m. po Velykų buvo Vilniuje. Juo smarkiau spauda kaltino Matulevičių, juo labiau vizitatorius rūpinosi jį pažinti. Diplomatai privatinuose pašnekėsuose kartodavo vizitatoriui spaudoj skelbiamasis pažiūras apie Matulevičiaus tariamasias kaltes. Nuncijus mandagiai atsaikydavo diplomatams, kad tyrinėjęs ualyką.

1919 metais liepos 3 d. Benediktas XV pakėlė Varšuvos arkivyskupą Aleksandrą Kakowski į kardinolus, o Lenkijos nuncių Ratti į Lepanto arkivyskupus. Nuncijus vyskupiskus šventinimus priėmė spalio mėnesio pabaigoje Varšuvos katedroje iš kardinolo Kakowskio rankų.

Už dešimties dienų prieš nuncijaus šventinimus jis užsidarė Bielanų vienuolyne rekolekcijų laikyti. Jame užsidarė kartu su Vilniaus Vyskupu Jurgiu Matulevičium. Arkivyskupas Ratti per aštuonias dienas tenai rekolekcijas laikė, o vyskupas Matulevičius jas vedė. Lenkijos diplomatai suprato, ko kia išvadą priėjo nuncijus, betyrinėdamas Vilniaus vyskupo apkaltinimus.

Konsekracijos iškilmėms praskambėjus, nuncijus arkivyskupas Ratti atvyko į Vilnių, meldėsi Aušros Vartų koplyčioje.

Būdamas Vilniuje, arkivyskupas Ratti gy-

veno vyskupo namuose, kaip svečias. Čia nuncijus pareiškė lenkų valdininkams, kad ketina vykti Kaunan. Arkivyskupas Ratti jau žinojo, kad Lietuva neketina grįžti į pereitų amžių vienybę su lenkais, bet dar nebuvo matęs nepriklausomos Lietuvos, nei jos vyriausybės, o savo kruopščiai surinktas pastabas ir atsargiai padarytas išvadas norėjo pats patikrinti, be tarpininkų, susiedamas su Lietuvos vadais jų pačių žemeje. Vietiniai Vilniaus valdininkai trukdė nuncijui. Dėl to jis užtruko Vilniuje ilgiau.

Nuncijus telegrafu per Berlyną susižinojo su Lietuvos vyriausybe.

Pagaliau arkivyskupas Ratti pareiškė važiuosiąs. Iš Lietuvos pusės per Vokietiją buvo gauta žinia, kad traukinys lauks Vievyje nuo 7 val. ryto. Tą valandą nuncijus ruošėsi išvažiuoti iš Vilniaus. Lenkai taip pat žadėjo duoti traukinį iš Vilniaus iki Vieviui. Bet paskirtą valandą lenkų traukinio nebuvo. Praėjo valanda ir dvi, o traukinio Vilniuje vis dar nebuvo. Matyt, norėta tokiu būdu sutrukdyti kelionę. Nuncijus jau ryžosi apsieit be traukinio. Tai buvo 10 valanda. Traukinys atsirado.

Tuo tarpu nuo pat ryto Vievyje stovėjo Lietuvos traukinys ir jo garvežys nesiliovė kurenšis. Diena buvo labai šalta, 25 laipsniai Celsijaus žemiau nulio. Per tris valandas garvežys besikūrendamas beveik visą savo vandenį pavertė garais. Tuo tarpu atvyko nuncijus ir iš lenkų pusės perėjo į lietuvių pusę. Mašinistui nei į galvą neparėjo prieš išvažiuojant papildyti vandens ir malkų išteklių. Šiek tiek pavažiavus, traukinys sustojo laukuose, nes pritrūko vandens. Kol to vandens surado, kol jį ganėtinai įkaitino, truko labai daug laiko.

Į Kauną nuncijus atvyko tą pačią dieną 1920 m., sausio 29 d. po pietų. Geležinkelio stotyje jį pasitiko Žemaičių vyskupas Karevičius, kunigų būrelis, vienas - kitas iš vyriausybės ir šiaip žmonių nedaug. Kurie buvo susirinkę rytmetėje pasitikti šventojo Tėvo atstovo, tie jau buvo išsiskirstę, nelaukdami traukinio. Žemaičių vyskupas parsivežė garbingąjį svečią į savo namus šalia kated-

ros, nei nemanydamas, kad vaišina būsimąjį popiežių.

Kaune arkivyskupas Ratti išbuvo dvi dienas. Suručtuose jam pagerbti pietuose Vaisybės prezidentas A. Smetona mandagiai pakalbėjo.

Arkivyskupas Ratti atvyko ir į seminariją, kuri jau buvo sugrįžusi iš Rusijos po karui. Salėje, papuoštoje šv. Tomo Akviniečio paveikslu, šventųjų Tėvų paveikslais, įvairiais vaizdais iš šv. Benedikto gyvenimo, apaštališkasis Vizitatorius, stovėdamas katedroje, pasakė susirinkusiems profesoriams ir klierikams lotyniškai prakalbą. Seminarijos rektorius prelatas Jonas Maciulevičius (Maironis) padėkojo svečiui už atsilankymą ir prakalbą.

Iš Kauno nuncijus Ratti išvažiavo geležinkeliu į Rygą sausio 31 d. (Iš J. E. vyskupo P. Būcio užrašų).

Popiežiui mirus, nutilo diplomatai. Tylėjo jie esant popiežiui pašarvotam, tylės jie ir tol, kol naujas Bažnyčios galva bus išrinktas. Momentas per iškilmingas, kad žemiškais reikalais rūpintis. Kartu aprimo ir viso pasaulio visuomenė. Nekvaršina sau galvos dėl karo galimybės.

Labiausia dabar susivaldo Mussolini. Jo šokinėjimai dėl naujų žemių Afrikoj apsi- stojo bent mėnesiui laiko.

Per Užtarymą Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus

Kaip jau kiti yra apturėję malonių kreipdamiesi į vyskupą Jurgį Matulevičių, tai ir aš kreipiaus į jį. Aš turėjau skaudamą koją. Meldžiausi į arkivyskupą Jurgį Matulevičių ir žadėjau viešai paskelbti, jei pagysiu. Tai gi skelbiu, kad pagijau. Seniau aš jį sapne mačiau. Rodėsi, kad jis buvo daugelio būryje ir į mane jisai prakalbėjo šitaip: "Nesirūpink, aš tavo skolas išmokėsiu".

Aš žinau, kad ne per visus sapnus Dievo valia apsieiškia, bet aš paduodu tai, ką tikrai atsimenu.

M. Abluz, Kingston, N. J.

Tėvų Marijonų Rėmėjų XII-tojo Seimo Protokolas

NORTH SIDE: Marijonų Rėmėjų 2 skyr. atst.: P. Maskolaitis, E. Maskolaitienė ir V. Daugirdienė. Auka \$10.00.

Šv. Cecilijos dr-jos atst.: O. Kizelevičienė, O. Šniaukštienė, J. Lebežinskas. Auka \$3.00.

Šv. Ražančiaus dr-jos atst.: V. Daugirdienė, M. Sutkienė, M. Karečkienė. Auka \$3.00.

Šv. Mykolo Arkaniuolo dr-jos atst.: J. Bacevičius, T. Mačis, K. Šerpetis ir K. Krivickas. Auka \$3.00.

Labdarių 6 kp. atst.: A. Bacevičius, A. Kumšlytis. Auka \$2.00.

Viso dalyvavo 5 draugijos, 15 atstovai. Aukų \$21.00.

ROSELAND: Tretininkų dr-jos atstovai: P. Dabulskienė, M. Norvainienė, E. Mitkienė, S. Rickienė, S. Zakarienė. Auka \$5.00.

Dalyvavo 1 dr-ja su 5 atstovais.

WEST PULLMAN: Marijonų Bendradarbiai su auka \$13.

Moterų Są-gos 7 kp. atst.: O. Zalatorienė ir O. Paliliūnienė. Auka \$3.00.

Maldos Apaštalystės dr-jos atst.: J. Pučkorienė, O. Šlužienė. Auka \$5.00.

Šv. Veronikos dr-jos atst.: P. Gudžiūnienė, P. Ciesuniene, J. Pučkorienė, J. Judeikienė. Auka \$5.00.

Labdarių 10 kp. atst.: Z. Gedvilas ir K. Raila. Auka \$3.00.

Viso dalyvavo 4 draugijos,

10 atstovų. Aukų \$29.00.

MELROSE PARK: Šv. Vardo dr-jos atst.: K. Kantautas. Auka \$2.00.

Marijonų Bendradarbių 1 skyr. atst.: K. Kantautas ir A. Švilpauskienė. Auka \$10.

Šv. Pranciškaus dr-jos atst.: A. Mažeikaitė, P. Bacevičienė, K. Kisielienė. Auka \$5.00.

V. J. Kančios Br. atst.: K. Kantautas, A. Švilpauskienė, ir O. Skodienė. Auka \$5.00.

Šv. Onos dr-jos atst.: A. Pranaitienė, A. Dimontienė ir E. Brazauskienė. Auka \$5.00.

Gudžių šeimos auka \$3.00.

Viso dalyvavo 6 draugijos, 16 atstovų. Aukų \$30.00.

KENOSHA, WIS.: Šv. Petro ir Povilo parap., Gyvojo Ražančiaus dr-jos atst. gerb. kun. Pr. Skrodenis. Auka \$5.

RACINE, WIS.:

Ona Sokelienė auکوjo \$5.00.

Grasilda Kevirbutienė \$1.00

Bronė Sistaulas — \$10.00.

Viso aukų ..... \$16.00.

Labdaringos Są-gos Chicago apskr. atst.: J. Šliogeris, B. Nenartonis ir Auškalnienė. Auka \$5.00.

L. R. K. S. A. Chicago apskričio atst.: P. Čižauskas, A. Rudis, Ig. Sakalas.

A. L. R. K. Federacijos ap. atst.: Ig. Sakalas, B. Kazlauskas. Auka \$5.00.

Pavieniai asmenys ir šeimos auکوjo:

Gerb. kleb. kun. J. Paškauškas, Visų Šventųjų parapijos,

Roseland — \$300.00.

Gerb. kleb. kun. Ig. Albavičius, Dievo Apvaizdos parapijos — \$25.00.

Gerb. kleb. kun. H. J. Vaičūnas, Šv. Antano parapijos, Cicero — \$25.00.

Lukošių šeima — \$50.00.

Simonas Pileckas — \$2.00.

Marijona Stulgaitienė \$5.00.

Šukių šeimyna — \$3.00.

Dargis, Pharmacy — \$5.00.

Aukos surinktos salėje:

Adv. Česnulis — \$5.00.

K. Laučius — \$5.00.

Zdanevičaitė — \$5.00.

Lesčiauskas — \$5.00.

Vaičekauskas — \$5.00.

Mantavičienė — \$4.00.

N. N. — \$10.00.

Kun. A. Linkus — \$2.00.

A. Švilpauskienė — \$2.00.

Naujokas — \$2.00.

Po \$1.00: A. Kazlauskas, L.

Šimutis, J. Motekaitis, Mačei-

kienė, Nečiauskaitė, Dautotie-

nė, Urbienė, Suras, Kairienė,

Miciūnas, Abromaitienė, C. Se-

reikas, C. Druktenis, Montvi-

dienė, Bagdonas, K. Kantau-

tas, S. Šimulis, S. Kvietkus,

Bučienė, N. N., Gudas, Valan-

čius, D. Gasparkienė, Stočkus,

Kulikauskas, Prosevičienė, O.

Armon, E. Čapas, Dovidaus-

kienė, Kelavičius, Raštutienė,

M. Jonavičius, Z. Gedvilas,

B. Nenartonis, A. Bacevičius,

S. Gedminas, S. Visockis, Go-

berienė, A. Jonaitienė, Armo-

nienė, T. Atroškienė, M. Ja-

raminaitė, O. Beinoraitė, J.

Puišis, A. Platakis, J. Juknis, Sličkus, dr. Rakauskas, M. Palakauskienė, P. Jackūnienė, Gintarienė, T. Stučinskienė, J. Ragauskienė, Balsienė, E. V. Mitkai, M. Rumbienė, A. Pranes, Lithuanian, E. Šatkienė, J. Jesulaitienė, K. Žvirblienė, J. Klimas, V. Trust, T. Šadbaras, P. Dorša, S. Simonaitis.

Viso aukų per seimą įplaukė apie \$1,300.00.

Rezoliucijos:

Seimas sveikina Tėvų Marijonų vienuoliją, siunčiančią tris misijonierius pas mūsų brolius Pietų Amerikoje, o keliaujantiems — gerb. kun. J. Jakaičiui, Provincijolui, kun. A. Andriūšui ir kun. K. Vengrui laimingos kelionės. Ta pačia proga seimo dalyviai dėkoja visiems, kurie ku nors prisidėjo prie misijonierių kelionės: pirmoje vietoje J. E. Vysk. Vilimui O'Brien, d. g. Pralotui M. Krušui, kun. J. Vaičūnui, kun. A. Baltučiai, kun. J. Paškauskui ir visiems rėmėjams bei geradariams, kurių dėka mūsų broliai Pietų Amerikoje susilauks vadų ir darbininkų katalikiškame ir tautiškame veikime. Tuo pačiu seimas prašo sveikinti Marijonų Bendradarbių Draugijos vardu to krašto lietuvius ir tarp jų ir mūsų užmegsti ir padėti palaikyti artimus ryšius.

* * *

Seimas pataria, kad Tėvų Marijonų Rėmėjų Draugija iš-

sirinktų sau pastovų vardą ir prašo pasvarstyti ar netiktų pasivadinti — Marijonų Bendradarbių Draugija.

* * *

Seimas dėkoja dienraščiui "Draugui" už platų ir gyvą garsinimą Tėvų Marijonų rėmėjų reikalų. Ta pačia proga reiškia padėką ir Chicago Evening American redakcijai, kuri taip gražiai paminėjo šios dienos įvykį — seimą, jubiliejinį bankietą ir Marijonų misijonierių į Pietų Ameriką išleistuves.

* * *

Atsižvelgiant į tai, kad Tėvų Marijonų vienu iš svarbių uždavinių yra dirbti katalikiškos spaudos darbu, kad ši garbingoji vienuolija leidžia dienraštį "Draugą" ir savaitraštį "Laivą", kad ši mėnesį Amerikoje eina katalikiškos spaudos vėjus ir tam vėjui vyskupai iškelė šūkį — bent vienas katalikiškas laikraštis kiekvienoje katalikiškoje seimoje, kad kovo 4 d. dienraštis "Draugas" pradeda didįjį sukaktuvinį kontestą, todėl seimas nutarė, kad —

Marijonų Bendradarbių Draugija ypatingo dėmesio kreiptų į katalikiškos spaudos platinimą, kad skyriai būtų taip pat ir "Draugo" ir "Laivo" rėmėjų skyriais, kurie aktyviai dalyvautų "Draugo" kontestuose ir vajuose.

* * *

Seimas nuoširdžiai sveikindamas Tėvus Marijonus 25 me-

tų darbo Šiaurės Amerikos lietuvių tarpe sukakties proga, dėkoja jiems už milžiniškus darbus, nuveiktus išėjimoje, dėkoja už daugybę misijų, už Marianapolio Kolegijos įsteigimą, už Kunigų Seminarijos įsteigimą, už spaudos ir visus kitus darbus. Taip pat ir ateičiai seimas linki geriausio Tėvams Marijonams pasisekimo dirbti Dievo garbei ir mūsų tautos gerovei, pažadėdamas paramą visuose jų kilniuose ir sunkiuose darbuose.

* * *

Seimas dėkoja Chicagos miesto majorui Edward J. Kelly už atsilankymą ir nuoširdų sveikinimą ir linki jam pasisekimo visuose darbuose ir užsimojimuose.

* * *

Seimas nuoširdžiai dėkoja didžiai gerb. Pralotui M. Krušui, Šv. Jurgio parap. klebonui, už šaunią seimo globą, gražias pamaldas bažnyčioj, salę ir t.t. Seimo dalyviai, apgailėstaudami kad dėl staigios ligos d. g. Pralotas negalėjo su mumis dalyvauti, linki jam greit pasveikti ir sustiprėti.

* * *

Seimui pasibaigus, maldą atkalbėjo klebonas kun. Jurgis Paškauskas.

Išleistuvių vakarienė

Seimą sekė taip pat salėje iškilmingas bankietas. Tai buvo kartu ir išleistuvės gerb. misijonierių.

Svečių ir viešnių prisirinko tiek, kiek galėjo tilpti didžiu-

lėn Šv. Jurgio parapijos salėn. Vakarieniė buvo šauniai pagaminta. Patarnavimas Jau- nų Moterų Klūbo buvo kuo ge- riausias. Visi buvo patenkinti.

Išleistuvių bankieto pasise- kimas, tai nuoširdžiausia pa- dėka pirm. p-niai A. Vaišvi- lienei ir josios visoms pagel-

bininkėms.

Programo vedėju buvo 'Dr.' red. L. Šimutis. Kalbėjo kleb. kun. J. Paškauskas, dr. Ra- kauskas, gerb. konsulienė po- nia Daužvardienė, kun. B. Ur- ba, prof. kun. dr. J. Vaitkevi- čius, MIC. Įspūdingas atsi- sveikinimo kalbas pasakė didž.

gerb. provincijolas kun. J. J. Jakaitis, MIC., kun. A. An- driušis, MIC., ir kun. Kazi- mieras Vengras, MIC. Progra- mą gražiai paįvairino Šv. Ju- rgio parap. Antifonalis cho- ras, komp. A. Pociaus veda- mas, dr. Svenciskas, p-nai Sa- boniai ir p-lė Irena Aitutytė.

SPAUDOS MĖNUO

Amerikos katalikiškiosios dvasiškos vyriau- sybės parėdymu vasario mėnuo yra spaudos mėnuo. Katalikiškos Bažnyčios vadų troški- mas yra, kad ši vasario mėnesį ypatingai stengtumėmės platinti katalikišką spaudą. Kad ją platinti su užsidegimu, tai reikia suprasti jos svarbą. O katalikiškos spaudos svarbą mums nurodo popiežiai, vyskupai ir kiti katalikų vadai. Tų vadų mintimis turi- me persiimti ir tada užsidegsime tuo rei- kalu.

Šį vasario mėnesį kiekvienas "Laivo" skaitytojas privalo žinoti, kad popiežių ir vyskupų balsai apie katalikišką spaudą ne- turi būti balsai šaukiančių tyruose. "Laivo" skaitytojas šį vasario mėnesį galės jaustis atlikęs savo pareigą, jei suras bent vieną naują "Laivui" skaitytoją.

Skaitykite žemiau paduotus apie spaudą išsireiškimus, įsidėkite juos galvon ir šir- din ir atlikite savo pareigą katalikiškos spau- dos atžvilgiu. Štai kas ir ką sako:

Šiandie laikraštis virto "XX amžiaus Bi- blija".

(Vysk. Paltarokas). Jo mintys — skaity- tojų mintys. Jo norai — skaitytojų norai. Jo įsakymai — Dievo įsakymai. Jis vienintėlis mokytojas, kurio visi klauso. Jis vadas, ku- riuo akiai pasitiki ir seka milijonai. Jis "pa- saulio sąžinė", kuri nurodinėja, kas bloga ir kas gera.

"Jei sostai dreba, tai kodėl, kad juos spau- da puola. Jei ministrų kabinetai griūva, tai todėl, kad spauda išplėšė jiems pasitikėjimą. Jei milijonuose širdžių amžinoji tikėjimo ug- nis yra išgesusi, tai todėl, kad tą ugnį spau- da užgesino" (B. R. Jung).

Ji viena šiandien visagalė. Ji viena pa- saulio viešpatė. Kas ją turi, tas turi visą

pasaulį savo rankoj. Štai kodėl anas didysis Ganytojas neklysdamas galėjo pasakyti, kad "mūsų laikais labiau yra reikalingi tiesos gynėjai su plunksna, negu jos skelbėjai sa- kykloj" (Pijus X). Štai dėl ko šiandien ne- svyruojant galima pasakyti, kad pasaulio likimas po Dievo pareina nuo spaudos. Deja visiems, kurie šito nemato ir nenori matyti.

Čia vidurio nėra ir būti negali. Arba — "Nė vienas negali tarnauti dviem valdo- vam" (Mt. 6, 24). "Kas ne su manim, tas prieš mane" (Mt. 12, 30). Deja visiems, ku- rie nori pasilikti "nė šilti, nė šalti".

"Kas ne su manim, tas prieš mane".

Taigi, jei nežinojai, tai nuo šiandien at- simink, kad "visi mūsų laikų blogumai ir apverktina būtis yra blogos spaudos vai- sius" (Leonas XIII), kad tą blogį galima atitaisyti ir nugalėt kovojant su juo ta pa- čia priemone — spauda. Jei negalvojai, tai nuo šiandien neužmiršk, kad "geras katali- kiškas laikraštis yra nuolatinė misija" (Le- onas XIII), kad "spaudos tarnyba yra nė kiek nemažiau svarbi, kaip indėnų atverti- mas" (Šv. Petras Kanizijus). Jei abejoji, tai nuo šiandien įsitikink, kad "kiekvieno kataliko šventa pareiga paremti katalikišką spaudą ir ją kuo plačiausiai paskleisti tarp žmonių" (Pijus IX), kad "katalikas, kuris neremia katalikiškiosios spaudos, neturi teisės vadintis geru Bažnyčios vaiku" (Vysk. Ketteleris).

"Kas ne su manim, tas prieš mane; ir kas su manim nerenka, tas aikvoja"...

Katalikų laikraščiai turi rūpėti visiems ka- talikams. Kas sugeba jiems rašyti — terašo, kas gali juos platinti — teplatina, kas gali paraginti — teparagina — Popiežius Pijus XI.

ŽENKLAI KALBA

BAŽNYČIA savo apeigose vartoja kai kuriuos daiktus, ženklus, veiksmus. Visi jie turi savo reikšmės, prasmės. Šv. Sakramentuose su jais yra susijęs ir Dievo malonės veikimas. Be to, ženklai mus moko ir įprasmina mūsų gyvenimą. "Šaltinio" skiltyse skyrely — Ženkla kalba — bus trumpai supažindinti skaitytojai su Bažnyčios apeigų daiktais, ženklais, veiksmais.

Vanduo

Paprasčiausias, rodo, daiktas. Semk kiek tik nori. Tačiau Jeremijas pranašas rauda, kad jo tautiečiai už savo vandenį turi pinigą okupantams mokėti. Piktinamės jei atlaiduose vietos gyventojai reikalauja mokėti už vandenį. Tyruose, dykumose už gurkšnį vandens atiduotum visus pinigus. Tačiau kai upės patvinsta, kai vanduo sugriauna užtvargas ir užsemia laukus, kaimus, miestus, visi sakome, kad didelė nelaimė aplankė kraštą, bėgame nuo vandens ir stengiamės idūkusį gaivalą sustabdyti. Tas pats daiktas naudojamas ir kenksmingas; nešas gyvybę ir sunaikinimą. Paslaptingas daiktas tas vanduo.

— E-tu lig dešimties metų nusikratęs, — tarė mano draugas, išsimaudęs Nemune. Vanduo išjudino kraujo apytaką ir žmogus pasijuto dešimčia metų jaunesnis.

Įeiname į bažnyčią. Čia pat prieangy induose vanduo.

— Paprastas vanduo?

— Ne, jis pašvęstas.

— Kas jį pašventė?

— Bažnyčia paties Kristaus įgaliota Jo kančios nuopelnais. Tai rodo šalia vandens kryžius su Kristaus kančia.

Kaip paprastas vanduo gaivina kūną, taip pašvęstas — pašvenčia žmogaus sielą. Apie švęsto vandens veikimą gieda Bažnyčia Velykų giesmėje šlakstymo metu:

— Regėjau vandenį tekantį iš dešinio bažnyčios šono, aleliuja. Visi, kuriuos tas vanduo pasiekia, buvo išganyti ir pradėjo giedoti: Aleliuja.

— Naujam gyvenimui esu gimęs, — gali pasakyti kiekvienas priėmęs šv. Krikštą. Krikšto vanduo nuplovė jo sielą nuo gimtosios nuodėmės, padarė sielą šv. Dvasios

buveine, atvėrė jai uždarytą dangų, įvedė į Kristaus Karalijos — Bažnyčios pilietybę. Pirmųjų amžių krikščionies ženklas buvo žuvis ženklas, prisiminimui, kad kaip žuvis gema vandeny, taip krikščionis gimė dangui krikšto vandeny. Tą tiesą mums turi priminti švęstas vanduo. Jis skatina išlaikyti savyje pašvenčiamą malonę. Kaip be vandens žuvis negali gyventi, taip krikščionies siela turi būti malonėje pasinėrusi, kad amžinybei gyventų. Tai turime omeny kiekvieną sekmadienį pamaldų pradžioje, maldininkus šlakstant švęstu vandeniu. Tada giedama: asperges me... Pašlakstyk mane, Viešpatie, ir būsiu tyras, nuprausk mane ir būsiu už sniegą baltasnis.

Kas nežino, kad švara palaiko kūną sveiką ir kad kartais mažas nešvarumas mirtinai suvargina žmogų. Dar jautresnis yra dvasinis žmogaus kūnas. Todėl Bažnyčia ragina savuosius dažnai naudotis švęstu vandeniu, sužadinant savyje gailestį ne tik už mirtinas, bet ir atleidžiamąsias nuodėmes. Tam tikslui šventinami namai ir mūsų vartojami daiktai, valgiai ir kita. Gera turėti savo kambaryje švęstas vanduo, kad guldami ir keldamiesi juo darytumė kryžiaus ženklą. Prisiliesdami kaktą švariname savo mintis, krūtinę — pašvenčiame savo širdį, pačius — skaistiname savo kūną ir bendrai gyvenimą. Pagirtina, kai išeidami išgesniam laikui iš namų, save žegnojame su švęstu vandeniu.

Pagaliau žinotina, kad šitaip vartojamas švęstas vanduo, mums sužadinant gailestį, naikina atleidžiamąsias nuodėmes.

Taigi, švęstas vanduo stiprina mūsų dvasinį gyvenimą. **Kun. A. Jaseauskas, MIC.**

Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių rūbuose, viduje gi yra plėšrieji vilkai. (Mato 7, 15).

"Kas gi papiktina vieną iš šitų mažutėlių, kuris į mane tiki, tas vertas, kad asilo sukamų girnų akmuo būtų užnertas jam ant kaklo ir kad jis būtų nuskandintas jūros gilumoje." (Mato XVIII, 6).

"Būkite tat tobuli, kaip ir jūsų dangiškasis Tėvas tobulas." (Mato V, 48).

KOKIU KELIU PASAULIS ŠIANDIE EINA

PASAULIS niekuomet nėjo šviesos ir tiesos keliu. Niekuomet tautos nėjo Kristaus nušviestu taku.

Kartais žmonija arčiau stovėjo šviesos ir tiesos kelio, kartais toliau, bet vis nepatekdavo ant paties kelio.

Jei pasistatytume sau klausimą: ar šiaandie žmonija tolsta nuo šviesos ir tiesos kelio ar prie jo artinasi, tai daug svyravimo nebūtų. Šiaandie žmonija yra ypatingai nutolusi nuo Kristaus ir vis labiau tolsta. Tautos pagonėja, bedievėja, perkainuoja vertybes ir beverčias vertybes aukštai įvertina, o tikras vertybes be vertės laiko. Demagogus didvyriais laiko, arba tiesiog juos dievina, o taurius veikėjus šalin stumia. Aukštus principus mindžioja, o garbina smurtą. Stalinas, Hitleris, Mussolini be saiko teisių pasisavino ir savo galia panaudoja žmonių išnaudojimui. Vienoj statomas paminklas Dolfuso užmušėjui, Berlyne — Rathenau užmušėjui, o Maskvoj statomas paminklas 14 metų vaikui, kurs išdavė valdžiai savo tėvą.

Sovietų Rusijos valdovai sau išminties ir stiprybės semiasi iš Markso "Kapitalo", naujos biblijos, o Hitleris savo naciams parašė irgi savotišką bibliją — "Mein Kampf", Mano Kova, iš kurios naciai sau išminties ir įkvėpimo semiasi. Kai ta knyga pasirodė, tai daugelis ją pašiepė, sakė, kad tai pasakiški užsimojimai joje sudėti. Bet Vokietijoje atsirado daug tokių, kuriuos Hitlerio "Mein Kampf" taip uždegė, kaip anais metais Mahometo koranas kad buvo uždegęs arabus ir turkus. Mahometonai plito uragano smarkumu, taip kilė ir Vokietijos naciai.

Hitleris savo knygą "Mein Kampf" parašė ir išleido 1925 m. Tos knygos pelnu Hitleris finansavo savo partijos ūgdymą ir savo kovas į viršūnes. Kai 1933 m. naciai ėmė valdyti, tai ta knyga ypatingai smarkiai plito ir jos reikšmė padidėjo. Ta knyga tapo išversta į anglų, danų, norvegų, švedų, italų, ispanų ir vengrų kalbas. Iš viso tos knygos išparduota 4,000,000 egz. 1936 m. Vokietijos Valdininkų Lyga sumanė padaryti ypatingą dovaną savo vadui jo gimtadienio proga. Septyni grafologai per vienuo-

liką mėnesių ranka perrašinėjo "Mein Kampf" ant odinio pergamento tokiomis rai-dėmis, kokiomis viduriniais amžiais buvo rašomas Šventas Raštas. Susidarė knyga iš 965 puslapių. Viršeliai buvo padaryti geležiniai. Knyga sveria 70 svarų. Toks tai veikalas buvo įteiktas vadui, kaip minėta, jo gimtadienio proga.

Taip tai aukštai įvertinamas veikalas, kur garbinamas teroras, smurtas, užkariavimas, rasinė ir tautinė neapykanta.

Tai va kaip einasi anapus Atlantiko. O kas gero šioje pusėje? Tiesa, čia nėra tikybinės neapykantos, nėra nusistatymo prieš kurias nors tautas, nėra pasikėsinių ką nors pulti. Sugedimo čia, vienok, netrūksta, tik jis apsireiškia kitokiais būdais. Čia irgi mindžiojamos moralės vertybės, o aukština-mos palaidumo, ištvirkimo, ištižimo, kūniškumo vertybės.

Drebėjome, pergvyvendami sunkią depresi-ją. Blogi laikai rodos turėjo žmones pamokyti susivaldymo, taupumo. Rodos tai buvo laikas, kada privalėjome išmokti, kad nereikia pirkti to, be ko galima apseiti. Bet dėjosi atbulai. Žmonėse padidėjo išlaidumas, priprato prie tokių buržujiškų pertekliaus dalykų, apie kokius nesvajoto nei geraisiais laikais. Taip galėjo atsitikti, kad žmonės prarado atsakomingumo jausmą, kad nepaiso atsimokėti skolas. Depresijos laikais gyvenimo būtenybių suvartojimas sumažėjo, o išdykavimo ir pertekliaus dalykų sunaudojimas padidėjo. Pavyzdžiui depresijos metu duonos ir audeklų suvartojimas žymiai sumažėjo. Farmerių įėjgos perpus nukrito. Tuo tarpu "muviai", "beauty parloriai", kosmetikos, cigaretai, gazolinas atsilaikė, o kai kurie iš tų dalykų laimėjo.

Stebėtiną rekordą per depresiją padarė šūnes ir katės. Per šešis metus šunų skaičius trigubai paaugo. Dabar Jungtinėse Amerikos Valstybėse yra virš 15 milijonų šunų. Vidutiniškai imant šuns "burdas" at-seina po 10c į dieną. Šunų išmaitinimui per metus šio krašto žmonės išleidžia 547 milijonus dolerių. Tai dvigubai daugiau, negu šio krašto fermeriai išleidžia ūkio mašinoms, aštuonis sykius daugiau, negu išleidžiama

orlaiviams. Na, o juk šunų maitinimas dar ne viskas — jiems reikia veterinarų, būdų, kapinių ir t.t. Iš viso per metus šio krašto žmonės šunims išleidžia 600 milijonų dolerių. Tiek išleidžiama šunims, kuomet tūkstančiai vaikų nedavalgę, menkai apsirėdę.

Dar neišbridome iš depresijos, o automobilių išdirbėjai apskaičiavo, kad sekamais 1939 metais Amerikos žmonės išpirks mažiausia 2,500,000 automobilių. Ar visi pirks delto, kad jiems yra tikro reikalo turėti automobilių? O svarbiausia, ar visi pirkšiantieji išgalės išsimokėti ir užlaikyti mašiną? Juk didelė daugybė žmonių perka mašinas be jokio reikalo ir be išgalėjimo už juos išsimokėti. Brenda į skolas, o perka. Daugelio iš tokių pirkėjų bilos bučeriams, dakta-

rams, dantistams, drabužių ir avalo krautvininkams lieka neapmokėtos. Ligoninės priguldytos sužeistųjų laike automobilių katastrofų, o užsimokėti už patarnavimą nėra iš ko. Tokie yra kurtiniai ir sąžinės balsui, primenančiam apie pareigą atsimokėti skolas.

Tai, va, kokiais keliais pasaulis dabar nuėjo.

Didžiojo Karo baisenybės nepamokino Europos tautas rišti nesusipratimus taikiu būdu. Sunki depresija šioje šalyje nepamokino žmones susivaldymo, taupumo, apsiskaičiavimo kasdieninio gyvenimo reikaluose. Gal turės ateiti dar rūstesnės dienos, kad žmonės atsipeikėtų ir pasisuktų to kelio link, kurį Kristus nušvietė.

KRIKŠČIONIS IR LAIKAS

MŪSŲ gyvenimas "yra kaip žolė, ir visa jo garbė kaip žolės žiedas: nudžiūvo žolė ir jos žiedas nukrinta" (1 Petr. 1, 24).

Ne visi žmonės vienodai gyvena, ne visi vienodai įvertina savo trumpą gyvenimą. Daugelis stengiasi pamiršti laiko bėgį, net ir tada, kai laikrodžio mušimas grąšinančiai primena, kad su laiko bėgimu artėja jų galas. Jie stengiasi pasinėti triukšminguose pasilinksminimuose, lėbavimuose, nori laiką apkabinti ir jo nepaleisti. Jie nori laiką paversti į amžinybę. Tai yra žmonės, kurie vis dar nešioja mažų vaikų batelius. Yra ir nuvargusių, kenčiančių, visiškai nusivylusių, kurie laukia greito gyvenimo galo, kuriems laikas nepakankamai greit bėga. Nuovargis, kylas dėl gyvenimo kančių, suspaudimų, gali būti pateisinamas. Tačiau jis niekad nėra toks didelis, kad žmogus visiškai nusiviltų, nepakęstų savęs ir pasaulio.

Visi minėtieji gyvenimo būdai netinka mums, krikščionims. Nepakeliui mums su užiančiais ir lėbaujančiais, kurie sako; "Laisvės! Džiaukimės gėrybėmis, kurios pačios mums peršasi! Skubiai naudokimės jaunystės džiaugsmais! Skęskime degtinėse bei brangaus vyno malonumuose, liekime jį į gerkles, kaip tyro šulinio vandenėlį! Niekad tenenuvysta šio gyvenimo džiaugsmų žiedai!"

Nepakeliui mums nė su nusiminėliais, kurie meta šiuos paskutinius žodžius: "Aš tikėjau si rašyti laimės žiedus, tačiau nelaimė prislėgė mane, aš laukiau šviesos, tačiau tamsybės apgaubė mane. Viskas yra tuščia, nes ir pats žmogus per greit suvysta, kaip šalnos pakastas gėlės žiedas. Niekas tenebando išsprukti iš nakties tamsybių". Taip niekada nekalba tikras krikščionis, nes Kristus išgelbėjo savuosius iš laiko galybės. Kristus sako mariam žmogui: "Ištikrųjų sakau jums, jei kas laikys mano žodžius, tas nematys mirties per amžius" (Jo. 8, 51).

Taigi krikščionis nėra paliktas laiko valiai, nes Kristus jam suteikė amžinybę. Krikščionis nebėgs, kaip vergas, pildyti kiekvienos laiko užgaidos. Jis nesistengs sulaukyti laiko bėgimą. Jis nepageidaus, kaip liiguistas nusiminėlis, kad viskas žūtų. Krikščionis tvirtai tiki, kad Dievas viską sutvarkė jo tikslui. Jis kantriai visko laukia, nes yra galingesnis už laiką.

Šis gyvenimas jiems nėra nuėjimas ir pažadėjimas amžino džiaugsmo. Kas nori amžinai džiaugtis, tas privalo su Kristumi išlikti tvirtas šio gyvenimo nepasisekimuose, liūdėsiuose. "Nes aš laikaus tos nuomonės, kad šio laiko kentėjimai negali lygintis su būsimąja garbe, kuri bus mumyse apreikšta" (Rom. 8, 18).

"Ž. Pr."

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Meksikoje Jau Kitaip Galvoja?

Meksikos prezidentas Cardenas viename vidaus reikalų ministeriui rašte rašydamas apie Bažnyčios ir valstybės santykius tvirtina, kad vyriausybė pasiryžusi visas religijas vertinti Meksikos konstitucijos ribose. Jis nurodo, kad vyriausybei padėjo katalikai paimti į savo rankas aliejaus šaltinius. Daugumai įstaigų esą nurodyta, kad sustabdytų persekiojimą ten, kur katalikai protingai ir ramiai eina savo pareigas. Katalikams duodama teisė dėl nuoskaudų skųstis aukščiausiam Meksikos teismui. Vokiečių katalikų laikraštis pastebi, kad per paskutinius šešis mėnesius Cardeno vyriausybė nepersekiavo katalikų. Atrodytų, kad vyriausybei įspūdzio padarė per Meksikos arkivyskupo laidotuves pastebėtas katalikų pajėgumas, kur katalikai pasirodė drąsiai ir organizuotai. Visi pastebi, kad katalikai yra jėga ir su jais reikia skaitytis.

Ispanija Bus Katalikiška

Toledo arkivyskupas ir kardinolas vieno prancūzų laikraščio atstovui pasakojo taip: "Nuo rytdienos Ispanija bus katalikiška be išimties. Tiesa, mes turime dėti daug pastangų, reikės reformuoti kunigų paruošimą, bet savo laiku viskas susitvarkys. Aš nežinau, kokia sielos nuotaika buvo Ispanijoje 1936 m. liepos mėnesį, prasidedant pilietiniam karui. Bet aš galiu jums užtikrinti, kad tos dešimtys tūkstančių vyrų, kurie čia Navarroje išėjo į frontą, buvo apimti tikros kryžiaus karų dvasios. Jie išėjo kovoti už Dievą. Tai yra neabejotina istorinė tiesa".

Tikėjimo Būklė Ispanijoj

Kastilijos provincijoj nugalėję raudonuosius, nacionalistai rado labai svarbių raštų, kur patys raudonieji skaičiuoja persekiojimo davinius. Kastilijos provincijos teismas buvo įsakęs surašyti bažnyčių turtus. Šiems sąrašams surašytame popieriuje yra atspausdintos skiltys, į kurias reikia rašyti, kiek bažnyšių sudeginta, kiek sugriauta, kiek pa-

versta garažais, sandėliais, kareivinėmis. Surasta apie 135 apygardų teismų pranešimai. Nules'o miesto teisėjas praneša: "Čia visas bažnytinis turtas yra viena juoda kunigo kepurė, 6 stulos, 4 balti ražančiai, 1 juodas ražančius ir 2 medalikai". Nules buvo vienas turtingųjų Ispanijos miestų, turėjo keturias dideles bažnyčias. Kortės'o teisėjas rašo: "Šioje apygardoje yra tik du tuzinai žvakių. Visus altorius, paveikslus ir kitus nenaudingus daiktus revoliucijos pradžioje sunaikino milicininkai". Eslidos teisėjo pranešime sakoma: "Visi religiniai daiktai sunaikinti, kad nė žymės neliko". Kiti pranešimai skamba panašiai kaip ir šitie.

Šių Laikų Artimo Meilės Auka

Viena žymi amerikietė rašytoja, nekatalikė, Amerikos spaudoje paskelbė savo nuomonę apie katalikų vienuolių darbus. Ji rašo: "Viena draugė, kuri mane norėjo patraukti katalikų pusėn, pakvietė mane su ja aplankyti vėžiu sergančių ligoninę, kurią veda garsaus Amerikos rašytojo Hawthorn dukterė vienuolė. Aš radau mažą, nepaprastai švarų namelį, pilną lovų, kuriose gulėjo nebeišgydomi ir neturtingi vėžiu sergantieji. Tais apleistaisiais rūpinosi ši vienuolė su viena padėjėja. Prieš 30 metų vėžys buvo laikoma biauuri užkrečiama liga, o ši švelni moteris jau gyveno su jais, raišiojo jų žaizdas ir juos slaugė. Iš kur ji sėmėsi jėgų, supratau tada, kai ji mane įvedė į mažytę koplytėlę, jos įrengtą mažame, tamsiame vienos salės nenaudojamame kampe. Susijaudinusi dėl to, ką pamačiau, aš parpuoliau ant kenų. Ji guodė mane, paėmė švelniai už rankos, sakydama: "Kantriai pakęsdami jie savo skausmus atsilygina už savo ir pasaulio nuodėmes". Mano atmintyje įstrigo švelni ir kukli tos vienuolės išvaizda. O kiek tokių vienuolių šiandien aukojasi artimo meilei, iš pasaulio susilaukdami tik paniekos ir pajuokos.

IŠ TT. MARIJONŲ SEMINARIJOS GYVENIMO

Atsiveikinimas su misijonieriais

Vasario 7 d., kun. A. Andriušis, MIC. ir kun. K. Vengras, MIC. vienuolijos vyresnybės užtvirtinti vykti su misijomis Pietų Amerikon, atsiveikino su seminarijos vyresnybe, mokytojais ir auklėtiniais. Nuoširdžias atsiveikinimo kalbas pasakė abu kunigai misijonieriai, kurie vykdami į naują darbą, į naujas nežinomas gyvenimo sąlygas, prašė ypač maldų, nes be Dievo pagalbos visoks darbas, pastangos tuščios. Kalbėjo ir didžiai gerbiamas Provincijolas kun. J. Jakaitis, M. I.C., kuris lydi išvykstančius misijonierius į jauno darbo lauką. Tėvas Provincijolas trumpai nupiešė šio naujo darbo — Pietų Amerikon vykimo reikalo — pradžia, išsivystymą, ir štai, pažymėjo, Dievui laiminant, daromi pirmi žingsniai šį kilnų sumanymą įvykdinti. Minėjo jis dar kokiais būdais šis darbas bus pradžioje dirbamas, ko galima artimoj ateityj tikėtis, kokios galės būtų kliūtys; ypač didelis džiaugsmas ir malonumas, kad lietuvių dvasiškija ir visuomenė į šį reikalą taip gražiai atsiliepė ir jį parėmė. Tai duoda vilties, jog ir ateityje lietuvių visuomenė, čia ir Pietų Amerikoje, šį darbą toliau visais galimais būdais parems.

Seminarijos gi vardu išvažiuojantiems laimingos kelionės ir gražiausio pasisekimo palinkėjo seminarijos rektorius kun. J. Vaitkevičius, MIC., savo gražioje kalboje pažymėjęs misijų darbo reikalingumą ir kilnumą, ir namo viršininkas kun. J. Jančius, MIC. Po to, kiekvienas gavo asmeniškai atsiveikinti su išvažiuojančiais misijonieriais ir Tėvu Provincijolu. Išvykstantieji gi, šiai progai atsiminti, visiems išdalino gražius paveikslėlius.

Permainos

Su Tėvo Provincijolo ir Marijonų kunigų-misijonierių išvykimu į Pietų Ameriką, seminarijoje ir Marijonų name Čikagoje įvyko keleta svarbesnių permainų. Kun. J. Jančius, MIC. paskirtas Hinsdale namo viršininku; kun. P. Biskis, MIC. užėmė seminarijos vice-rektorius vietą (Rektoriumi pasilieka d. g. kun. J. Vaitkevičius, MIC.); kun. Malinauskas, MIC. paskirtas seminarijo-

je dogmatinės ir kitų skyrių mokytojas ir kolegijos skyriaus viršininkas; kun. J. Mačiulionis, MIC. paskirtas Marijonų namo (West Side) viršininku (nors ir pasilieka, kaip buvo, seminarijos mokytojumį, ir tam tikromis dienomis savaitės bėgyje, atvažiuoja seminarijon pamokoms).

Sveikiname

Su dideliu džiaugsmu čia priimta žinia, jog Čikagoje pagaliau įsteigta ilgai geidautina ir laukiama A. L. R. K. Studentų ir Profesjonalų Sąjungos kuopa. Čikagoje ir jos apylinkėj randadasi didelis gražiai nusiteikusių studentijos skaičius, kuris tačiau iki šiol vis nesuorganizuotas. Šią gi abiejų lyčių studentiją sutraukus vienėtan, būtų galima begalo daug nuveikti Bažnyčiai ir tautai. Džiaugiamės, tat, jog šią spragą jau imtasi papildyti, ir, jog šis darbas jau susilaukęs gražios pradžios.

Paminėtina, taip gi, beveik tuo pačiu laiku kaip Čikagos kuopa, naujai įsisteigusi A. L. R. K. Studentų ir Prof. Sąjungos kuopa, Pittston, Penna. Ir čia vieningam darbui susibūrė gražus jaunuolių būrelis ir bematant to kilnaus darbo jau ėmėsi. Jau spėjo ši kuopa įsteigti savo tarpe lietuvių kalbos pamokas, kad tokiu būdu jaunimas galėtų vis geriau pasimokyti lietuvių kalbos. Žada nariai, taipgi, aktyviai dalyvauti ir spaudos darbe ir kitose prieinamose veikimo srityse.

Tenka nuoširdžiai pasveikinti naujai įsisteigusias kuopas ir jųjų pasišventusius steigėjus (kurie, daugiausia atvėjų, Marianapolio kolegijos alumnai) ir palinkėti gražiausiu pasisekimų. Lai šis pirmykštis karštis ir uolumas laikui bėgant vis suliepsnoja, sutraukia visus į bendrą, lieningą darbą ir sveikai atsiliepia ir Bažnyčios ir tautos gerovei!

Gedulo Pamaldos už šv. Tėvą

Liūdnai ir graudingai vasario 10 dienos rytą seminarijoje suaidėjo skaudi žinia, jog pereitą naktį (t. y. vas. 9 d., o Italijoje vasario 10 rytą) mirė Šventasis Tėvas Pijus XI-asis. Visą seminariją tuoj apgaubė bendras gedulas, bendra užuojauta, nes mirus Pijui XI-ajam netekome mes ne vien garbingo Ganytojo, Tėvo, Kristaus Vietininko ant žemės,

bet ir artimo prietelio bei geradarijo, kurs gerai žinojęs ir užjautęs Marijonų Kongregacijos reikalus ir daug kuo pasidarbavęs josios gerovei.

Vasario 16 seminarijoje paskelbta oficialė gedulo diena mirusiam Šv. Tėvui pagerbti. Nutrauktos tą dieną pamokos ir koplyčioje už mirusįjį Popiežių atlaikytos ypatingos pamaldos.

Pamaldos prasidėjo 8:30 val. rytą. Atgiedota maldos už mirusius ir atlaikytos iškilmingos gedulingos šv. Mišios. Šioms iškilmėms celebrantu buvo seminarijos rektorius kun. J. Vaitkevičius, MIC.; jam asistavo kun. P. Biskis, MIC. dijakonu ir kun. J. Vosylius, MIC. subdiakonau. Apeigoms vadovavo kun. P. Malinauskas, MIC.; kiti gi patarnautojai kun. J. Dambrauskas, MIC., kun. A. Ignotas, MIC. ir kun. P. Barauskas, MIC. Giedojimus atliko bendrai visi kunigai ir klierikai. Koplyčia šiai progai buvo gražiai išpuošta gedulo spalvomis.

Šv. Tėvui Pijui XI-ajam mirus, d. g. seminarijos rektorius visiems paskelbė, melstis idant naujojo Šv. Tėvo rinkimai išeitų kuo sekmingiausia, idant visos Bažnyčios Ganytojai būtų išrinktas šventas, sugebantis, Bažnyčios reikalams pasišventęs asmuo. Visi tikintieji, turėtų už intenciją prisiminti savo maldose, nes šiais sunkiais krizių laikais Bažnyčios Galvos pareigas eiti reikia išmintingo, gabaus žmogaus.

Lietuvos Nepriklausomybės Paminejimas

Vasario 15 dienos vakarą, seminarijos auditorijoje įvyko programa Lietuvos Nepriklausomybės 21-erių metų sukaktuvėms paminėti. Vakarėlį sudarė daugiausia dainos, kalbos, muzikalinė dalis, scenos vaizdeliai. Dainas sudainavo rinktinis klierikų daininkų būrelis, Bro. Paruliui, MIC. pritariant pijanu. Muzikalinę dalį išpildė Bro. Sandys, MIC., Bro. Paruliui, MIC. pritariant pijanu. Gražias pritaikintas kalbas pasakė d. g. seminarijos rektorius kun. J. Vaitkevičius, MIC. ir mokytojas kun. J. Mačiulionis, MIC. Keletą vaizdelių scenoje tikrai gambiai ir palinksminančiai atliko jau prityręs ir žinomas scenos mėgėjas Simonas Kvietkus. Programą gražiai vedė Bro. A. Naudžiūnas, MIC.

A.J.M.

LIETUVIAI AMERIKOJE

TT. Marijonų vedamojį parapijį Jubiliejinė Vakariene

Chicago, Ill. — Aušros Vartų parapija rengiasi prie metinės vakarienės, kuri bus tam tikru žvilgsniu jubiliejinė. Mat šiemet sueina 35 metai nuo to laiko, kai šioje parapijoje buvo pakrikštytas pirmutinis kūdikis. Būtent kovo 29, 1904, kun. Vincas Bukaveckas Aušros Vartų parapijoje pakrikštijo pirmą kūdikį. Taigi bus pirmųjų krikštytųjų jubiliejus.

Minėta vakarienė įvyks kovo 5 d., 6 val. vak. parapijos salėj. Parapijoje klebonauja kun. M. Urbonavičius, M. I. C. Klebono asistentas ir "Laivo" laikinas redaktorius yra kun. Vincentas F. Andriuška, M. I. C.

Rožančiaus Novena

Aušros Vartų parapijos bažnyčioje tapo įvesta novena prie Švč. Panelės Marijos rožancavos kas penktadienio vakarą. Novena prasideda 7:30 val. vakare lietuviškai ir jas veda pats klebonas. Angliškai prasideda 8:15 val. ir jas veda vikaras kun. V. Andriuška, M. I. C.

Pradžią buvo gera. O toliau, reikia tikėtis, bus dar uoliau lankomos.

Organizuojasi Jaunimas

Baltimore, Md. — Atsirado šeši jaunuoliai, kurie sumanė organizuoti vietos jaunimą. Yra žinoma, kad jaunieji be geros vadovybės šuntakiais nueina. Kad taip čia neatsitiktų, geri ir dori jaunuoliai pasiryžo vadovauti čionykščiam jaunimui ir juos organizuoti. Tie jaunuoliai yra A. Rekus, J. Kvederas, M. Keidošius, A. Matulionis, Natkevičius ir L. Būdelis. Kun. A. Dobinskas sutiko būti jų dvasios vadu ir su jais dirbti.

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790